మన కథ నిజం కాదా!

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

కొంత ప్రయాణం సాగేవరకు అతని మనసు చిందరవందరగానే వుంది.

సూర్య కళ్ళల్లో కనిపిస్తున్నాడు. దుఃఖం ముంచు కొస్తున్నది. తను ఇంటికి తీసుకురాకపోతే బ్రతికేవాడా?

అతని మరణంలో తన వంతు పాపం కూడా వున్నదా? తాతయ్య అమ్మమ్మ నెందుకు కంట్రోల్ చెయ్యలేకపోయాడు? అమ్మని నాన్నెందుకు శాసించలేకపోయాడు?

తన ఆలోచనకి తనకే నవ్వొచ్చింది సుబ్బూకి.

ఒక మనిషిని మరొకరు శాసించడమేమిటి? దేవుడు అందరికీ బుర్ర, బుద్ధీ యిస్తాడు. వయసు పెరిగే కొలదీ ఆలోచనల పరిణితి కూడా పెరుగుతుంది. తాము చేస్తున్న పనులమీద, మాట్లాడుతున్న మాటల మీద అందరికీ స్పృహ వుంటుంది. అయితే దాని పీక నొక్కేసి పైపైకి పెద్ద మనుషుల్లా నీతులు వల్లిస్తుంటారు. తమ బాధ్యతలనుండి తాము తప్పించుకుని కేవలం తమ స్వార్ధం కోసం, సుఖం కోసం మెత్తగా వున్నవారి మీద స్వారీ చేస్తుంటారు. అమ్మమ్మ, సూర్య తండ్రి అలాంటివారు.

ఇక తన తల్లి బలహీనురాలు, తల్లి గొడుగుక్రింద తీగెలా పాకుతుంటుంది. అది కూడా ఒక రకమైన స్వార్ధమే. ఆమెకు తల్లి యిస్తున్న సౌకర్యాలూ, డబ్బూ అవసరం. భర్త అవన్నీ అమర్చలేని అసమర్ధుడని ఆమె భావం. అందుకే తల్లిని వదులుకోడానికి ఆమె సిద్ధంగా లేదు. ఇలాంటి మనుషులు పెళ్ళి చేసుకుని తమ సహచరుల్ని, కన్నబిడ్డల్ని హింసించడం దేనికో అర్ధంకాదు.

ఎడతెగని ఆలోచనలతో రైలు విజయవాడ వచ్చేసింది. ప్లాట్‌ఫారమ్ కోలాహలంగా, హడావుడిగా వుంది. సుబ్బూ తన ఆలోచనలనుండి తాత్కాలికంగా బయటపడి అటూ యిటూ చూశాడు.

ఇప్పుడెక్కడికి వెళ్ళాలి తను?

రైలంటే ఎక్కేసాడు.

జేబులో అంతగా డబ్బులేదు.

టిక్కెట్టు కూడా కొనలేదు. సరిగ్గా అప్పుడే ప్లాట్‌ఫామ్ మీద పెద్దగా కేకలు వినిపించి అటు తిరిగి చూశాడు. తన కిటికీకి ఎదురుగా కూర్చున్న వ్యక్తి లెదర్‌బాగ్ తీసుకుని ఒకడు పరిగెత్తుతున్నాడు.

ఆయన ఉద్రేకంగా "దొంగ! దొంగ! పట్టుకోండి" అని అరుస్తున్నాడు రొప్పుతూ. సుబ్బూ పరిగెత్తుతున్న దొంగ వైపు చూశాడు.

వాడు తూనీగలా ఫ్లయ్ ఓవరెక్కేసి అవతల ప్లాట్‌ఫామ్ వైపు పరిగెత్తుతున్నాడు.

అంతే!

సుబ్బూ మరేం ఆలోచించకుండా అటువైపుగా రైలు దూకి అడ్డంగా వున్న మరో ట్రైను ఎక్కి అతను దిగిన ప్లాట్‌ఫామ్ వైపు దిగి వాణ్ణి అమాంతం గట్టిగా కౌగలించుకుని, పెనుగులాడి ఆ బాగ్ లాక్కున్నాడు. అంతా నిముషాల్లో జరిగిపోయింది.

సుబ్బూ అదే వేగంతో మళ్ళీ రెండు రైళ్ళూ దాటి ప్లాట్‌ఫామ్ మీద కూర్చుని రొప్పుతున్న ఆ వ్యక్తికి యిచ్చి "ఇదిగోనండి మీ బాగ్. వాడేం తీసినట్లు లేదు. అయినా లెక్కచూసుకోండి" అన్నాడు.

కానీ అతని పరిస్థితి లెక్క చూసుకునేట్లుగా లేదు.

విపరీతమైన బి.పితో అతను రొప్పుతున్నాడు.

కళ్ళెర్రబారి బుగ్గలు కదిలిపోతున్నాయి.

అతను జేబులోని బి.పి మాత్ర చూపించి నీళ్ళిమ్మన్నట్లుగా సుబ్బూకి సైగ చేసాడు. సుబ్బూ పరిస్థితి గ్రహించి గబగబా ఎదురుగా వున్న షాపులో మంచినీళ్ళ బాటిల్ కొని తెచ్చి అతనికి మాత్ర వేసి నీళ్ళు తాగించాడు.

పది నిముషాల తర్వాత అతను కొంచెం సర్దుకున్నాడు.

ఆయాసం తగ్గాక "చా..లా థాంక్స్ బాబూ!" అన్నాడు మెల్లిగా సుబ్బూ ఏమనలేదు.

సుబ్బూ వచ్చిన రైలు సాగిపోయింది.

"అయ్యో బాబూ, నీ ట్రయిన్ వెళ్ళిపోతున్నది" అన్నాడతను.

"సుబ్బూ నవ్వి అదేం నా ట్రైను కాదు. సెంట్రల్ గవర్నమెంటుది" అన్నాడు.

అతను కూడా నవ్వి "మరందులో నీ లగేజ్ లేదా?" అని అడిగాడు.

"లేదు"

సుబ్బూ జవాబు విని అతను ఆశ్చర్యంగా సుబ్బూని ఎగాదిగా చూసి "అదేంటి?" అని నసిగాడు.

సుబ్బూ జవాబు చెప్పలేదు.

"నేను రాజమండ్రి వెళ్తున్నా. నాతో వస్తావా?" అనడిగాడతను.

"ఎందుకు?"

సుబ్బూ ఎదురు ప్రశ్నకి అతను నవ్వి "ఊరికే. నాకు బాగాలేదుగా తోడుగా వుంటావని. చేతిలో డబ్బుంది. అక్కడ మా ఆడదొక్కతే ఎదురు చూస్తుంటది. పిల్లల్లేరు నాకు."

ఆ చివరిమాట అతన్ని కదిలించింది.

ఉన్న పిల్లలు తల్లిదండ్రుల్ని ఎంతబాగా చూస్తున్నారో తెలియదు కానీ లేని వారి మానసిక స్థితి అర్థమయి తలపంకించాడు.

"నా పేరు కాళిదాసు. వడ్డీవ్యాపారం చేస్తుంటా. ఇక్కడొక జిడ్డుకేసుంటే వచ్చి వసూలు చేసుకుని వెళ్తున్నా" అన్నాడు కాళిదాసు.

"పిల్లల్లేని నీకు వడ్డీ వ్యాపారమెందుకు?" అని అడగాలనిపించినా సుబ్బూ కొత్త కావడం వలన మౌనంగా అతని మాటలు వింటున్నాడు.

ఇంతలో రాజమండ్రి మీదుగా వెళ్ళే రైలొకటి ప్లాట్‌ఫామ్ మీద కొచ్చి ఆగింది. సుబ్బు తను కూడా వెళ్ళి టిక్కెట్ తీసుకుని కాళిదాసుగారితో రైలెక్కేసాడు. ఏ గమ్యం ఎక్కడికి తీసుకెళ్తుందో. ఏ నెలవు ఎంతకాలమో ఎవరికి తెలుసు?

ఆటో దిగిన భర్తని చూసి పాతకాలపు బొగ్గు ఇంజన్‌లా గయ్‌మంది సత్యవతి.

కూడా ఒక కొత్త కుర్రాడున్నాడన్న స్పృహ కూడా లేకుండా. "ఏవయ్యోయ్ ఎక్కడున్నావో ఒక ఫోను కొట్టకూడదూ? అసలే బి.పి మడిసివి. డబ్బుతో యవ్వారం. నీ బి.పి సంగతి దేవుడెరుగు. నా పేణాలు గాల్లో కలిపేసేటట్టున్నావ్. మాయదారి సంత" అంటూ రంకెలేసింది.

"ష్! కూడా ఓ కుర్రాడున్నాడన్న స్పృహకూడా వుండదే నీకు. ఊరికే కుక్కనోట్లో కర్రపెట్టినట్లు అరవక. ముందా బాగ్ లోనెట్టిరా" అన్నాడు కాళిదాసు వాలు కుర్చీలో కూర్చుని.

సుబ్బూకి ఏం చేయాలో తెలియక వరండా స్తంభానికి జేరబడి నిలబడ్డాడు.

"రా..కూర్చో" అన్నాడు కాళిదాసు సుబ్బూ ముందుకి మరో కర్ర కుర్చీ తోస్తూ.

సుబ్బూ మాత్రం ఎత్తరుగుల వరండాలో క్రిందకి కాళ్ళు పెట్టి ఒక ఓరగా కూర్చున్నాడు.

"నీ పేరేంట్రా అబ్బాయీ?" అనడిగాడు కాళిదాసు.

"సుబ్బూ"

బదులుగా పకపకా నవ్వి "అదేం పేర్రా.. పూర్తిపేరు లేదా?" అన్నాడాయన.

"ఏదో ఒకటి పిలవడానికే కదా!"

సుబ్బూ జవాబు విని పకపకా నవ్వి "అంతేలే. నాకూ పెట్టారు మావోళ్లు. కాలిదాసని. నేనేవన్నా కయిత్యాలు రాస్తున్నానా ఏంటి?" అన్నాడు.

అప్పుడే రెండుగ్లాసులతో కాఫీ తెచ్చి ఒకటి కాళిదాసుగారికి మరొకటి సుబ్బూకిచ్చి "అదొకటే తక్కువ కాయితాల దండక్కి" అంటూ సుబ్బూ వైపు చూసి ఈ పిల్లాడెవరూ?" అంది ఆరాగ చూస్తూ సత్యవతి.

కాళిదాసు జరిగిందంతా సత్యవతికి వివరించి ఈ పిల్లాడు లేకపోతే "రెండు లచ్చలూ దొంగోడి పాలయ్యేయి" అన్నాడు.

"నేనప్పుడే అనుకున్నా. నీ తెలివితేటలకి వసూల్లేంటని. ఇంతకీ ఈ పిల్లాడికి అమ్మాబాబూ లేరా?" అంది సుబ్బూని ఎగాదిగా చూస్తూ.

"నేను వెళ్తానండి" అంటూ పైకి లేచాడు సుబ్బూ.

"ఎక్కడెకెల్తావ్?"

"ఎక్కడికో అక్కడికి. మీరు తోడుగా రమ్మంటే వచ్చానంతే!"

"ఇదిగో సుబ్బూ.. నేను నీ అంత సదూకోలేదు. కానీ వయసొకటి ఏడ్సింది కదా! ఇలాంటియి సాలా సూసాను. ఏదో కోపవెట్టుకుని ఇంటికాడనుండి వచ్చేసావు. నాల్రోజులిక్కడేవుండి. ఆనక అన్నీ సర్దుకుంటే ఇంటికికెల్లి పోదువుగాని. నా మాటిను. పెద్దోణ్ణి" అన్నాడు కాళిదాసు.

"ఏటీ యిక్కడుండమంటున్నావు. ఊరెల్లావంటే సాలు ఒకణ్ణేసుకొస్తావ్. ఒకడప్పుడే జిడ్డల్లే ఏలాడ్తన్నాడు కొంపలో. మళ్ళీ యీ అబ్బాయా? సాల్లే.. నేనేం వంట మడిసిననుకుంటున్నావా? లంక మేత గోదారీతన్నట్లు నీ వడ్డీ డబ్బులు ఆళ్ళనీ యీళ్ళనీ మేపడానికే సరిపోతున్నాయ్. సేసేవ్‌లే... మా సెడ్డ యాపారం. తెలివి మాలిన పెళ్ళికి తెల్లవార్లూ బాజాలని" అంటూ సత్యవతి వాళ్ళ కాఫీ తాగిన గ్లాసులు రెండూ పట్టుకుని లోపలికి నడిచింది.

సుబ్బూ లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఉండవయ్యా బాబూ! మాటిమాటికి పోలీసోడిలా లేచి నిలబడతావేంటి? దాని మాటింతే. సర్వీపేడిరిసి పొయ్యిలో పెట్టినట్టుమాట్లాడతది. మడిసి మంచిదే నా మాటిను" అన్నాడు కాళిదాసు.

"ఇదిగో అబ్బాయ్ నాకు నీమీదేం అనుమానం లేదు. అనుమానమంతా యీ మడిసి తెలివితేటల మీదే ఇంతన్నం పెట్టకుండా ఎవర్నీ అంపను. నిన్నే మా తమ్ముడు, పనసకాయ, జీడిపిక్కలు తెచ్చాడు. కమ్మగా వండుతా వుండు" అంటూ లేచింది సత్యవతి.

"ఏటీ, నీ తమ్ముడొచ్చాడా?" అంటూ సాగతీసాడు కాళిదాసు.

"ఏం, ఆడొస్తే ఏదో ఒకటి అట్టుకునే వస్తాడు. నీ సొమ్మేం తినడు. నిన్ననే ఎల్లిపోయాడు" అంటూ వంటగదిలోకి నడిచింది సత్యవతి.

ఆ కాసేపట్లో ఆ భార్యాభర్తల వ్యవహారం అర్థమైపోయింది. భోజనాలయ్యాక సుబ్బా బయల్దేరదామనుకుంటుండగా ఒక వ్యక్తి యింట్లోకొచ్చాడు. అతన్ని చూడగానే కాళిదాసు మొహం అప్రసన్నంగా మారింది.

"ఏం చిట్టిబాబూ, డబ్బులేమైనా వసూలయ్యాయా?" అన్నాడు కాళిదాసు.

చిట్టిబాబు అరుగుమీద కూర్చుని మెడ కాలర్‌లో పెట్టిన జేబురుమాలు తీసి మొహం తుడుచుకుంటూ "ఎక్కడ సార్! ఎక్కడ కెళ్ళినా తొంటి చెయ్యి చూపిస్తున్నారు. మీరే నా ఖర్చులకి కాస్త సర్దాల" అన్నాడు.

కాళిదాసు మొహం అప్రసన్నంగా మారింది.

"అంతేలే ఒక్కో మొహం చూస్తే యివ్వబుద్ధికాదు" అన్నాడు విసుగ్గా.

చిట్టిబాబు ఆ మాట వినిపించుకోనట్లుగా అక్కడే వున్న సుబ్బా వైపు ఎగాదిగా చూసి "ఈ కుర్రాడెవరూ?" అన్నాడు.

"మావోడే దూరం సుట్టం. అందాక నీ రూంలో కొన్నాళ్ళుంచుకో ఏదో పనిమీద వచ్చాడు. మా కొంపలో వుండటానికి మొగమాట పడ్తున్నాడు" అన్నాడు.

"ఎక్కడసార్? ఇప్పటికే నాతోపాటు ఇద్దరున్నారు" అన్నాడు చిట్టిబాబు.

"ఏం కాదులే. పనయిపోగానే ఎల్లిపోతాడు. న్నాల్రోజుల యవ్వారం" అన్నాడు కాళిదాసు.

"సర్లెండి. నాకేదన్న కొట్టండి" అన్నాడు చిట్టిబాబు.

కాళిదాసు అయిష్టంగా కొంత పైకం తీసి చిట్టిబాబుకిచ్చాడు మొహం చిట్లించుకుని.

సుబ్బా అతనితో కలిసి వెళ్ళబోతుండగా 'నువ్వాగరా అబ్బాయి' అంటూ సత్యవతి "ఒకసారి ఇటొస్తావా?" అంది కాళిదాసు వైపు చూసి.

"ఎందుకేటిప్పుడు?" అంటూనే తన భారీకాయాన్ని అతికష్టం మీద వాలు కుర్చీలోంచి లేపి లోపలికివెళ్ళాడు కాళిదాసు.

సత్యవతి అతను లోపలికి రాగానే "నీ తెలివి సంతకెల్లినట్టే వుంది. ఆ కుర్రాడు వంటిమీద బట్టల్తో వచ్చేసినట్లున్నాడు మెడలో పులిగోరు పతకం సూస్తే బాగానే బతికిన బాపతనిపిస్తున్నది. అంత సొమ్ము పేనాలకి తెగించి తెచ్చిస్తే వట్టి చేతుల్తో సాగనంపుతున్నావేంటి. ఆ సిట్టిబాబు సచ్చినోడు కూడన్నా ఎడతాడా? ఎంతో కొంత పైకవిచ్చి పంపు" అంది విసుగ్గా.

కాళిదాసు ఆవిడ మాటలకి నిజంగానే సిగ్గుపడ్డాడు.

"అవునే. ఏటో తోచి సావదు" అంటూ సుబ్బాని లోనికి పిలిచి "సుబ్బా.. ఏటో మాటల్లో పడి మరిసేపోయాను. మా ఆడది గుర్తుచేసింది. ఇదుంచు కర్సులకి" అంటూ ఒక పదివేలు సుబ్బా చేతిలో పెట్టాడు.

"ఎందుకండీ ఇదంతా. నేనెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు మొగమాటంగా.

"మరదే మండుద్ది నాకు. ఎక్కడికెల్తావిప్పుడంత అర్జెంటుగా. ఎల్దువుగానిలే. ముందయితే బట్టలు కొనుక్కో" అన్నాడు కాళిదాసు కాస్త మందలిస్తున్న ధోరణిలో.

సుబ్బా డబ్బు తీసుకుని "వస్తానండి" అంటూ చిట్టిబాబుతో బయల్దేరాడు.

చిట్టిబాబుని అతనితో వస్తున్న కొత్త వ్యక్తిని తేరపార జూసి చిరాగ్గా మొహం పెట్టిందావిడ.

"ఏటే ముసిల్దానా? ఏటీ మొహం ఆముదం తాగినట్టు. దోసెలేవన్నా వున్నాయా?" అన్నాడు చిట్టిబాబు రూమ్ తాళం తీస్తూ.

"అవును వుంటాయి. ఏలాపాలా లేదు. మొన్నటికి డబ్బులిచ్చి మూణ్ణెల్లవుతున్నది. అడిగినప్పుడల్లా ఇదిగో అదిగో అంటున్నావ్. దోసెల్లేవు గీసెల్లేవు" అంటూ కసిరిందావిడ ముక్కాలి పీటమీద కూర్చుని వాచిన పాదాలకు నూనె రాసుకుంటూ.

"ఇదిగో పాపాయమ్మా నాతో ఎట్టుకోకు. ఒక్కిసురు ఇసిరేనంటే గోదాట్లో తేల్తావు. ఇచ్చినప్పుడు తీసుకో" అంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అతని వెంట సుబ్బూ లోపలికి ప్రవేశించాడు. గదంతా అదోలాంటి గుప్పున వాసన. సుబ్బూ వెగటుగా మొహం తిప్పుకుని నిలబడ్డాడు.

ఆ గదిలో అప్పటికే తాగుతున్న ఇద్దరూ సుబ్బూ వైపు ఎవరా అన్నట్లుగా చూశారు.

"ఇతను మనలాంటోడే కాళిదాసుగాడు మన కొంపలో ఎట్టుకోమని పంపాడు. కేస్ కూడా కొట్టినట్లున్నాడు. ఇంతకీ ఎంతిచ్చాడు బాసూ" అన్నాడు చిట్టిబాబు ఎగాదిగా చూసి నవ్వుతూ.

"ఎంతయినా మాకొద్దులేగానీ రేపు పార్టీ ఇవ్వు" అన్నాడు.

ఆ రోజుకి దుర్భరమైన ఆ గదిలో ఓ మూల సర్దుకుని పడుకున్నాడు సుబ్బూ.

తల్లిదండ్రుల్ని వదిలేసి బయటకి వస్తే ఆ జీవితం ఎంత దుర్భరంగా వుంటుందో తెలుస్తున్నకొద్దీ దుఃఖం తన్నుకొస్తుంది.

కాసేపటికి దుఃఖాన్ని నిలవరించుకుని "ఏదయినా అలవాటయ్యేదాకానే. తను సర్దుకోవాలి. భయపడి వెను తిరగనే కూడదు. వీళ్ళంతా తనలాంటివాళ్ళేకదా! ఇలానే సర్దుకుని జీవించడం లేదా! ఉండాలి. తనిలానే వుండాలి. అన్నిటినీ ఎదుర్కోవాలి. గతాన్ని మరచిపోవాలి" అని తనకి తనే సర్ది చెప్పుకున్నాడు సుబ్బూ.

ఆ రాత్రి అతనికి నిద్రలేదు

పొద్దున్నే మొహాలు కడుక్కున్నాక బయట పాపాయమ్మ దగ్గర వరసగా కూర్చున్నారు. సుబ్బూ కూడా వాళ్ళతో వెళ్ళాడు.

పాపాయమ్మ చురచురా చూసింది అందర్నీ.

"డబ్బులివ్వకపోతే దోసెలెయ్యనని చెప్పానుగా" అంది పాపాయమ్మ కోపంగా.

"ఇలా నిక్కేవంటే నిన్నూ నీ పొయ్యిని కట్టకట్టి యిసిరేస్తాను. మర్యాదగా ఎయ్యి" అన్నాడు చిట్టిబాబు.

"పోనీ డబ్బులిద్దాం" అంటూ జేబులో చెయ్యిపెట్టాడు సుబ్బూ.

"ఏయ్ ఆగు! అక్కడికి నువ్వు మంచోడివయిపోదామనా. అదేం కుదరదు" అన్నాడు.

"పోనీ యివ్వు మామ్మా. గొడవలెందుకు?" అన్నది అక్కడే నిలబడ్డ అమ్మాయి పాపాయమ్మని వూరడిస్తూ.

"అలా చెప్పవే పొట్టిదానా" అన్నాడు చిట్టిబాబు నవ్వుతూ.

"మాటలు మర్యాదగా రానివ్వండి. నా పేరు అమ్మాజీ" అంటూ ఆ అమ్మాయి గిర్రున తిరిగి లోపలికెళ్ళిపోయింది.

టిఫిన్స్ తిన్నాక చిట్టిబాబు బాత్రూంకేసి వెళ్ళడం చూసి సుబ్బూ గబగబా పాపాయమ్మ వడిలో అయిదొందల నోటు పడేసి ఏం ఎరగనట్లుగా రూంలోకి నడిచాడు. మొదట ఆశ్చర్యపోయినా తర్వాత కొంత అర్థమయినట్లుగా తల పంకించి నోటు బొడ్లో దోపుకుంది 'సల్లగా వుండు నాయనా' అని మనసులోనే దీవిస్తూ.

"కొద్దిగా బట్టలు కొనుక్కోవాలి. ఈ ఊరు నాకు తెలియదు" అనడిగాడు సుబ్బూ చిట్టిబాబుని.

"పదపద. అంతకన్నానా!" అన్నాడు చిట్టిబాబు వాళ్ళతోపాటూ ఆ యిద్దరూనూ.

అందరూ ఒక రెడీమేడ్ షాపు కెళ్ళారు. సుబ్బూ అవసరానికి సరిపడా తక్కువ రేటులోనే డ్రెస్సులు, టవల్స్ తదితర వస్తువులు కొనుక్కున్నాడు.

"ఇప్పుడు నువ్వు మాకు పార్టీ కూడా ఇవ్వాలి" అన్నారు వాళ్ళు. సుబ్బూకి అవుననక తప్పలేదు.

అక్కడ వాళ్ళందరూ చిత్తుగా తాగి తిన్నారు. సుబ్బూని కూడా తాగాల్సిందేనని బలవంతం చేసారు. సుబ్బూ ఇష్టంలేకపోయినా కొద్దిగా తీసుకున్నాడు. రూంకొచ్చి వాంతి చేసుకున్న సుబ్బూని చూసి వాళ్ళు చేతకాని వాడిలా చూసి నవ్వారు.

"ఇప్పుడు మనమా పొట్టిదాన్ని రూమ్‌లోకి లాగేస్తే ఎలా వుంటది?" అంటూ కుళ్ళు జోకువేసాడొకడు అందులో.

"హహ్హహా. దానికి మొగుడు లేడంట్రా" అన్నాడు చిట్టిబాబు.

"మరింకేంటి?"

"ఎవరిగురించి?" అడిగాడు ఇంకొకడు మత్తులో తూగుతూ.

"అదే....జీ...జీ...అమ్మాజీ" అంటూ పాటలా పాడాడు చిట్టిబాబు.

అందరూ పకపకా నవ్వుతుంటే చాలా జుగుప్సగా చూశాడు సుబ్బూ. తను వుండదగని స్థలం అదని అర్థమవుతోందతనికి.

"ఆడవాళ్ళ గురించి అలా మాట్లాడకూడదు" అన్నాడు ఓపిక పట్టి.

బదులుగా అందరూ పకపకా నవ్వారు.

"అబ్బో, వచ్చాడండి గాంధీమహాత్ముడు. మేం సెవిలో పూలెట్టుకుని యినేత్తాం" అంటూ నవ్వాడొకడు.

"ఆడోల్లంతా అంత గొప్పోల్లయితే మేం అనాదలెందుకవుతాం." అన్నాడింకొకడు.

సుబ్బూ ఇంకేం మాట్లాడలేదు.

అందరూ కాసేపటికి తాగిన మత్తులో వళ్ళు మరచి పడుకున్నారు.

ఈ సమస్యకి పరిష్కారం ఎలా అనుకుంటున్న అతనికి త్వరలోనే దైవం చూపించినట్లు ఒక మార్గం దొరికింది.

ఆ సాయంత్రం అందరూ కలిసి గోదావరొడ్డున వున్న మార్కండేయ స్వామి గుడి ఎదురుగా వున్న మెట్లమీద కూర్చున్నారు.

చల్లటిగాలి వీస్తోంది. నది నడుంకి బిగించినట్లున్న రైలు కమ్ రోడ్డు బ్రిడ్జి అప్పుడే వెలిగించిన దీపాలతో మువ్వల వడ్డాణంలా మెరిసిపోతున్నది. అప్పుడే గుడిలోంచి వచ్చిన ఒకమ్మాయి మెట్లమీదుగా నది దగ్గరగా వస్తుండగా చిట్టిబాబు దృష్టి ఆమె మీద పడింది.

సడెన్‌గా లేచి వంగి నీళ్ళలో చేతులు పెట్టిన ఆ అమ్మాయి మెడలో ఛెయిన్ లాగేసాడు. ఆ అకస్మాత్తు పరిణామానికి నివ్వెరపోయిన ఆ అమ్మాయి గాభరాలో నదిలో పడిపోయింది. సుబ్బూ మరేం ఆలోచించకుండా నదిలో పడిన ఆ అమ్మాయిని ఒక్క దూకు దూకి రక్షించి వడ్డుకు తెచ్చాడు. అప్పటికే అయిదారుగురు కానిస్టేబుల్స్ గబగబా వచ్చేసి చిట్టిబాబుని పట్టుకుని చితక తన్నారు. వెంటనే వేన్‌లో వేసుకుని పట్టుకెళ్ళిపోయారు.

ఆ అమ్మాయి సుబ్బూకి థాంక్స్ చెప్పింది.

తర్వాత తెలిసిందేంటంటే ఆ అమ్మాయి ఆ జిల్లా పోలీస్ సూపర్నెంటు కూతురని - కాకినాడ నుండి పోలీసుల సహాయంతో ఏదో మొక్కు తీర్చుకోవడానికి గుడికి వచ్చిందని. ఆ మర్నాడు రాజమండ్రి డి.ఎస్.పి సుబ్బూని పిలిచి అభినందించాడు. అంతే! ఆ రోజునుండి చిట్టిబాబు ఎడ్రస్ గల్లంతయింది. ఇక మిగిలిన ఇద్దరూ పరారీ. దాంతో ఆ రూం సుబ్బూ వశమయ్యింది. కాళిదాసుగారి కథ విని సుబ్బూ వాళ్ళకి సహాయపడాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఆ రోజునుండి అతని జీవన విధానం మారిపోయింది. ఎక్కడ కనపడ్డా పోలీసులు అతన్ని గౌరవిస్తున్నారు. నవ్వుతూ పలకరిస్తున్నారు. చిన్నచిన్నగా డబ్బు వసూలు చేయడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. భజన్‌లాల్ బిల్డింగులో అతను మకుటం లేని

మహారాజయిపోయాడు. అందరికీ అతని పట్ల భయభక్తులు పెరిగిపోయాయి. ఇప్పుడు సుబ్బూ రూపం, స్వరూపం మారిపోయాయి. అతనిలో మంచితనం ఇప్పుడు కొంత రాగి కలిపిన మేలిమిలా తయారయ్యింది. అతను చేస్తున్న పనిని బట్టి అతనప్పుడప్పుడూ తాగుతున్నాడు. అమ్మాజీ అతనికి దేవుడిచ్చిన చెల్లిలయిపోయింది. అలలు ఢీకొని ఢీకొని రాటు దేలిన రాయిలా మారిందతని స్వభావం.

సుబ్బూ ఆలోచనల నుండీ బయటపడి విదిలించుకుని మహా గదివైపు చూశాడు. మహా కూడా నిద్రపోలేనట్లుంది. గదిలోంచి చిన్నగా ఏవో పాటలు వినిపిస్తున్నాయి. అతనికి మహా చెప్పిన పని చెయ్యడానికి నిర్ణయించుకుని పక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments